विपाकमभिजानन्तस्ते शिष्टाः शिष्टसम्मताः । न्यायोपेता गुणोपेताः सर्व्वलोकहितैषिणः ।
सन्तः स्वर्गजिताः शुक्लाः सन्निविष्टाश्च सत्पथे । दातारः संविभक्तारो दीनानुग्रहकारिणः ।
सर्व्वपूज्याः श्रुतधनास्तथैव च तपस्विनः । सर्व्वभूतदयावन्तस्ते शिष्टाः शिष्टसम्मताः ।
दाननिष्ठाः सुखाल्लोकानाप्नुवन्तीह च श्रियं । पीडया च कलत्रस्य भृत्यानाञ्च समाहिताः । ११०९०
अतिशक्त्या प्रयच्छन्ति सन्तः सद्भिः समागताः । लोकयात्राञ्च पश्यन्तो धर्ममात्महितानि च ।
एवं सन्तो वर्त्तमानास्त्वेधन्ते शाश्वतीः समाः । अहिंसा सत्यवचनमानृशंस्यमथार्ज्जवं ।
अद्रोहो नाभिमानश्च ह्रीस्तितिक्षा दमः शमः । धीमन्तो धृतिमन्तश्च भूतानामनुकम्पकाः ।
अकामद्वेषसंयुक्तास्ते सन्तो लोकसाक्षिणः । त्रीण्येव तु सतामाहुः सन्तः पदमनुत्तमं ।
नचैव द्रुह्येद्दद्याच्च सत्यञ्चैव सदा वदेत् । सर्व्वत्र च दयावन्तः सन्तः करुणवेदिनः । ११०९५
गच्छन्तीह सुसन्तुष्टा धर्मपस्थानमुत्तमं । शिष्टाचारा महात्मानो येषां धर्म्मः सुनिश्चितः ।
अनसूया क्षमा शान्तिः सन्तोषः प्रियवादिता । कामक्रोधपरित्यागः शिष्टाचारनिषेवणं ।
कर्म च श्रुतसम्पन्नं सतां मार्गमनुत्तमं । शिष्टाचारं निषेवन्ते नित्यं धर्ममनुव्रताः ।
प्रज्ञाप्रासादमारुह्य मुच्यन्ते महतो भयात् । प्रेक्षन्तो लोकवृत्तानि विविधानि द्विजोत्तम ।
अतिपुण्यानि पापानि तानि द्विजवरोत्तम । एतत्ते सर्व्वमाख्यातं यथाप्रज्ञं यथाश्रुतं । ११८००
शिष्टाचारं गुणं ब्रह्मन् पुरस्कृत्य द्विजर्षभ ।

इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि मार्कण्डेयसमास्यापर्व्वणि ब्राह्मणव्याधसंवादे षडधिकद्विशतोऽध्यायः ॥ २०६ ॥

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ स तु विप्रमथोवाच धर्म्मव्याधो युधिष्ठिर । यदहमाचरे कर्म्म घोरमेतदसंशयं ।
विधिस्तु बलवान् ब्रह्मन् दुस्तरंहि पुराकृतं । पुराकृतस्य पापस्य कर्म्मदोषो भवत्ययं ।
दोषस्यैतस्य वै ब्रह्मन् विघाते यत्नवानहं । विधिना हि हते पूर्व्वं निमित्तं घातको भवेत् ।
निमित्तभूता हि वयं कर्म्मणोऽस्य द्विजोत्तम । येषां हतानां मांसानि विक्रीणामीह वै द्विज । ११८०५
तेषामपि भवेद्धर्म्म उपयोगेन भक्षणे । देवताऽतिथिभृत्यानां पितॄणाञ्चापि पूजनं ।
ओषध्यो वीरुधश्चैव पशवो मृगपक्षिणः । अन्नाद्यभूता लोकस्य इत्यपि श्रूयते श्रुतिः ।
आत्ममांसप्रदानेन शिबिरौशीनरो नृपः । स्वर्गञ्च दुष्करं प्राप्तः क्षमावान् द्विजसत्तम ।
राज्ञो महानसे पूर्व्वं रन्तिदेवस्य वै द्विज । द्वे सहस्रे तु वध्येते पशूनामन्वहं तदा ।
अहन्यहनि वध्येते द्वे सहस्रे गवां तथा । समांसं ददतो ह्यन्नं रन्तिदेवस्य नित्यशः । ११८१०
अतुला कीर्त्तिरभवन्नृपस्य द्विजसत्तम । चातुर्म्मास्ये च पशवो वध्यन्त इति नित्यशः ।
अग्नयो मांसकामाश्च इत्यपि श्रूयते श्रुतिः । यज्ञेषु पशवो ब्रह्मन् वध्यन्ते सततं द्विजैः ।
संस्कृताः किल मन्त्रैश्च तेऽपि स्वर्गमवाप्नुवन् । यदि नैवाग्नयो ब्रह्मन् मांसकामाभवन् पुरा ।
भक्ष्यं नैवाभवन्मांसं कस्यचिद्द्विजसत्तम । अत्रापि विधिरुक्तश्च मुनिभिर्मांसभक्षणे ।
देवतानां पितॄणाञ्च भुङ्क्ते दत्त्वाऽपि यः सदा । यथाविधि यथाश्राद्धं न प्रदुष्यति भक्षणात् । ११८१५